Αξιότιμε Πρόεδρε,
Αξιότιμη Μέλη κυβερνητικών και Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων,
Αξιότιμη Επισκέπτες,

Ονομάζομε Οσκάν Ρεσίτ. Βρίσκομαι εδώ μεταξύ σας εκπροσωπώντας την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Τούρκων Δυτικής Θράκης «ΕΟΤΔΘ» που βρίσκεται στο Βίττεν της Γερμανίας και που είναι η ηγετική οργάνωση των 29 συλλόγων. Η ΕΟΤΔΘ ασχολείται εδώ και 18 χρόνια με τα εκκρεμεί προβλήματα των μεταναστών που έχουνε μεταναστεύσει στην Κεντρική Ευρώπη και είναι η ηγετική οργάνωση των 29 συλλόγων, που έχουνε δημιουργηθεί από τους μετανάστες που προέρχονται από την Τουρκική Μειονότητα της Δυτικής Θράκης που βρίσκεται στις Βορειοανατολικές περιοχές της Ελλάδας. Η οργάνωση μας παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις και βρίσκεται σε μια κατειλημμένη προσπάθεια ως προς την λύση των προβλημάτων της Μειονότητας.

Δυστυχώς στην ευρωπαϊκή ήπειρο, όπου σημειώνονται οι μεγαλύτερες εξελίξεις ως προς τα ανθρώπινα δικαιώματα, και στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης που τα ανθρώπινα δικαιώματα παίζουνε πρωταγωνιστικό ρόλο και σε μια χώρα που εδώ και 25 χρόνια είναι μέλος της ΕΕ, διαπράττει δυστυχώς επανειλημμένα αδικήματα εναντίων της Μειονότητας και αποτελεί το πιο οπισθοδρομικό παράδειγμα στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην ΕΕ. Χωρίς να θέλω να σας αναφέρω όλα τα θέματα σχετικά με τα εκπαιδευτικά, με τα θρησκευτικά, με τα πολιτικά, με τα βακούφικα και με τα οικονομικά προβλήματα θέλω να σας αναφέρω τις καταπιέσεις πάνω στην Μειονότητα στον οργανωτικό τομέα.

Η οργανωτικές απαγορεύσεις στην Ελλάδα συσπειρώνονται στις ομάδες των εθνικών ταυτοτήτων και ιδιαίτερα στις εθνικότητες που διχάζουνε την γνώμη του ελληνικού εθνικισμού, όπως οι ταυτότητες των Τούρκων και των Μακεδόνων που διαμορφώνουνε τα σύνορα της πρακτικής οργανωτικής απαγορεύσεως μέσα στα ελληνικά σύνορα. Η Τουρκική Ένωση Ξάνθης που ιδρύθηκε το 1927, η Τουρκική Νεολαία Κομοτηνής που ιδρύθηκε το 1928 και η Ένωση Τούρκων Δασκάλων Δυτικής Θράκης που δημιουργήθηκε το 1936 λόγο της λέξεις «τουρκική» στις ονομασίες τους κρατιούνται κλεισμένα από το 1984 μέχρι και σήμερα. Το 2001 ιδρύθηκε ο Πολιτιστικός Σύλλογος Τούρκων Γυναικών Ροδόπης άλλα δεν μπόρεσε να πάρει την άδεια εργασίας λόγο της «τουρκικής» ονομασίας που περιείχε στην ορολογία της. Η υποθέσεις της Τουρκικής Ενώσεως Ξάνθης και του Πολιτιστικού Συλλόγου Τούρκων Γυναικών Ροδόπης εξετάζονται σήμερα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Η χώρα μας Ελλάδα ακολουθεί μια ακριβής πολιτική απορρίψεως της «τουρκικής» ονομασίας της Μειονότητας σύμφωνα με το τι γράφει στην Συνθήκη της Λοζάννης, δηλαδή μιας «Μουσουλμανικής Μειονότητας», αλλά σύμφωνα με την έρευνα του κλάδου Ερευνών της Γλωσσολογίας του πανεπιστημίου των Βρυξελλών τα μέλη της Μειονότητας σε %80 υπάρχουνε άτομα που διστάζουνε να διαδώσουνε την πραγματική τους ταυτότητα, σε μια χώρα όπως η Ελλάδα όπου η λέξη «Τούρκος» είναι ένα εθνικό ταμπού. Υπάρχουνε και άτομα που για να κρύψουνε την υποκειμενική έννοια της πραγματικής τους ταυτότητας προσπαθούνε να βρούνε αντικειμενική έννοια υπό την έννοια νέων εθνικοτήτων. Το Κέντρο Ερευνών Πομάκων που ιδρύετε στην Κομοτηνή, αν και δεν συμπίπτει με την Συνθήκη της Λοζάννης, επιτρέπετε από έλληνες αρμόδιους που παίζουνε τους τυφλούς σχετικά με την ύπαρξη του.

Το φαινόμενο ότι η προσπάθεια θεσπίσεως της ταυτότητας μιας μειονότητας σύμφωνα με την γλωσσολογική αναγκαιότητα όπως στην Συνθήκη της Λοζάννης και με τις τωρινές συνθήκες

πέφτει σε αντίφαση με την κοινωνιολογικές έρευνες και με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αν δίναμε βάση στα νομικά δεδομένα, θα έπρεπε άνετα να ονομάσουμε την Μειονότητα «τουρκική» σύμφωνα με την Συνθήκη που επηρέασε τις ελληνοτουρκικές σχέσεις και περνάει στην ιστορία σαν «Ανταλλαγή του Τουρκικού και του Ελληνικού Πληθυσμού» το οποίο έχει υπογράψει η Ελλάδα το 1925 με την Τουρκία και ο πληθυσμός της Δυτικής Θράκης που δεν ανταλλάχθηκε ονομαζότανε δια μέσου των εγγράφων σαν «ενδημικοί Τούρκοι» που ζούνε στην Ελλάδα. Είναι άξια αναφοράς ότι αυτές οι ταυτότητες όπου ήτανε γραμμένες σύμφωνα με το γένος «Τούρκος» αποδεικνύουνε την αληθινή καταγωγή και επίσης με έναν νόμο του 1950 ζητήθηκε εκ μέρους της ελληνικής κυβερνήσεως από τα μειονοτικά σχολεία να κατεβάσουνε τις πινακίδες με την ονομασία «μουσουλμανική» και να το αλλάξουνε με την ονομασία «τουρκική» όπως ήτανε γραμμένη και στις ταυτότητες της Πληθυσμιακής Ανταλλαγής. Στην χώρα μας Ελλάδα όπου μπορούσαμε να ζήσουμε χωρίς προβλήματα με την αληθινή μας ταυτότητα μέχρι την περίοδο της στρατιωτικής Χούντας του 1967 όπου η κατάσταση χειροτέρεψε που συνεχίζεται δυστυχώς και σήμερα όπως και στην περίοδο του 67. Η δημοκρατία ήρθε στην χώρα μας το 1974, αλλά εμείς ζητούμε να ισχύουνε τα ίδια δημοκρατικά κριτήρια για την Μειονότητα της Δυτικής Θράκης όπως εδώ και 30 χρόνια για τις υπόλοιπες περιοχές και για τους υπόλοιπους ανθρώπου της χώρας και καλύτερα εδώ και τώρα, γιατί αύριο είναι φανερό ότι θα είναι αργά.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.